

בבא קמא עג

עניין: תוך כדי דיבור

שערי ישר ה, כב

תוכ"ד שמת לו מת דינא ידי קריעה, אלא נראה ודאי דהכלל צה שעשו חז"ל גבול מה נקרא צנת אחת ומה נקרא צה אחר זה, דכל שני דברים התכופים זה אחר זה תשוב כאילו הוא צנ"א, וכמו שכתבו התוס' נכתובות דף ל' ע"ג ד"ה ל"ז וז"ל ורינצ"א פירש דמיירי אפילו צאוכלים דלא מאיסי וכיון דתחז לו צנית הצליעה וצלע ונהנה מיד השיב צאים כאחת אעפ"י שאין כאחד ממש, כדאשכחן בסוף פד"א, ינמות דף ל"ג, דמפרש צעל מוס שמש צטומאה דאתו צהדי הדדי כגון שחתך אלצעו צסכין טומאה, אעפ"י שאי אפשר שלא יגע צסכין קודם שיחתוך, עכ"ל. ומה"ט לענין קריעה ילא ידי קריעה כיון דחשצינן שהי" הקריעה צנ"א עם השמועה ששמע שמת לו מת, והוי כאילו קרע צשעת שמועה, וכן לענין הפרה שצנור שגדרה צתו והפר לה ואח"כ צתוכ"ד שמע שגדרה אשתו הוי כאילו הפר צשעת שמועה, זהו היסוד העיקרי צהכלל של תוכ"ד, ועפ"י צכל ענין שיש הצדל צין צנ"א וצין צואח"ז, אס נעשו שני ענינים צזה אחר זה צהפסק זמן של תוכ"ד צשוצים כאילו נעשו ענינים אלו צנ"א צלי שום הפסק, והנה צכ"ז אין

זוהר ח"ג דף צד ע"ב

ששת ימים תעשה מלאכה. ששת ימים מאי עבדיתייהו. אמר ר' יוסי כתיב "כי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ ולא כתיב צששת והא אוקמוה וכל יומא ויומא עביד עבדיתי*ואקרון יומי מלאכה. א"ר יצחק אי הכי אמאי אקרון ששת ימי חול אמאי חול. א"ר יוסי השתא באתנהיג עלמא (רמח) ע"י דשלוחייהו צג"כ יומי חול אקרון. ר' חייא אמר צגין דשרי למעבד צהון עבדיתא וצגין דא לא אקרון קדש.

שו"ת הרשב"א ח"א סי' תכד

שאלת צנעלס ממני ודרשא צמופלא מעיני ואמרת צסוד ענין הכתוב שאמרי כי ששת ימים עשה ה' ולא אמר צששת שגרמו צו ענין לזמן שנתחדש. וחזר הענין להסתפק

אדרת אליהו בראשית א, א

לשכנו הדרשנו כל א' על מקומו. בראשית. צ' הוא צ' הזמני. כמו ציוס. מפני שהזמן עלמנו צברא והצ' מורה על עת הצריאה שהיה צחלק הראשון מהזמן הנברא. ודע מה צבא מאמר